

KOMMENTAR

Freddy Jönsson Hanberg:
**Aurora 23: USA:s hjälp är
nödvändig om vi ska vinna
tillsammans**

Soldater ur brittiska marinkåren övar tillsammans med Hemvärnet utanför Oskarshamn.

Foto: Hampus Andersson.

I Sveriges militärstrategiska doktrin står det att vi skall ”undvika att förlora enskilt för att sedan vinna tillsammans med andra”. För att vi skall känna tillit till det måste vi bättre förstå vilket stöd vi kan förvänta oss från andra. Det bildar grunden för försvarsviljan.

FREDDY JÖNSSON HANBERG

Director på Security of Supply Centre of Excellence, ledamot i Kungl. Krigsvetenskapsakademien samt styrelseordförande i The Defence Foundation.

Detta är en kommenterande text. Skribenten svarar för analys och ställningstaganden i texten.

+ FÖLJ SKRIBENT

4 MAJ 2023

Den 29 mars höll general Tod Wolters ett tal inför den amerikanska senatens försvarskommitté. Talet handlade bland annat om hans ansvar som chef för US European Command, inte minst för de kostnader som USA bär för att ge det stöd som krävs till Europeiska försvarsmakter.

I sitt tal nämner han särskilt ”förhandslagring” där den amerikanska arméns lager av materiel, ammunition, drivmedel och fordon redan finns på plats. Generalen är mycket imponerad över att trupperna kan lämna den amerikanska kontinenten och redan en vecka senare forma förband som är färdiga till strid, kan avfyra skott, leds och kommunicerar. Det är i sanning en logistisk bedrift.

Detta speglar, enligt generalen, nyttan med European Deterrence Initiative (EDI) och Defender-övningarna som har pågått i många år nu – och naturligtvis – Operation Atlantic Resolve.

Det visar också det starka engagemanget från USA:s regering och Pentagon för att stödja de europeiska försvarsmakterna i att avskräcka rysk aggression – utöver att stödja Ukrainas väpnade styrkor.

Den 17 april inleddes Försvarsmaktens övning ”Aurora 23”. Den pågår till den 11 maj. Övningen bedrivs över hela Sverige och 26 000 soldater deltar. Samtliga försvarsgrenar är engagerade och Försvarsmakten övar tillsammans med enheter från 14 länder. Det är den största nationella övningen sedan FMÖ Sydfront 1989.

”Det är först när amerikansk hjälp anländer som styrkeförhållanden kan förändras”

Det är viktigt att visa upp svensk försvarsförmåga under Aurora för att bland annat stärka försvarsviljan – men det är den större bilden som ger oss objektiva skäl för densamma. Någon vecka efter att Aurora startade inleddes nämligen den amerikanska övningen Defender 23.

Defender 23 äger rum från 22 april till 23 juni och inkluderar mer än 7 800 amerikanska soldater och officerare och ytterligare 15 000 deltagare från 26 Nato- och partnerländer. Övningen skall testa den amerikanska arméns förmåga att snabbt samla sina stridskrafter i östra Europa men också öka alliansens förmåga att verka med långräckviddiga bekämpningssystem. Utöver det genomförs också övningarna Anakonda i Polen i maj och Northern Forest i Finland i juni.

Det finns minst två skäl varför helhetsperspektiv är viktigt. Det ena är att Sveriges militärstrategiska doktrin talar om att vi skall *"undvika att förlora enskilt för att sedan vinna tillsammans med andra"*. Det andra faller ut av det första – tiden det tar för amerikanska förstärkningar att nå Europa. Våra europeiska grannländer kommer i ett krig att ha fullt upp med att försvara sig själva, så även om det förekommer samordning, inte minst av flygstridskrafter, så är det först när amerikansk hjälp anländer som styrkeförhållanden kan förändras så att vi kan *"vinna tillsammans med andra"*.

Atlanten utgör en *geostrategisk konstant*. Avståndet till den amerikanska kontinenten är en faktor vi måste ta hänsyn till. Samtidigt möjliggör också havet mycket stora transporttonnage som inte landtransporter medger.

De andra geostrategiska konstanterna i vars sammanhang vi skall sätta övningarna Defender och Aurora i, är följande:

- 1) Den euroasiatiska kontinenten där konflikten mellan Ryssland (och i någon mån Kina och Iran) och Väst (främst EU-länderna) utspelar sig.
- 2) Nordeuropa (inklusive Östersjön, Öresund, Kattegatt, Skagerrak, Bottenhavet, Barents hav, Norska havet och Nordkalotten).
- 3) De svenska strategiska subregionerna som i stort sett motsvaras av de sex civilområdena; Norra Norrland, Nedre Norrland, Skåne, Göteborgsregionen, Mälardalen med huvudstadsregionen och Gotland och Östra Götaland/Småländska höglandet.

Tyngdpunkten för Aurora ligger i de två sistnämnda samt i östra Skåne men är i hög grad beroende av införsel av gästande förband och förnödenheter från Sveriges sydvästra kust. Dessa försörjningsstråk är beroende av tillförsel via sjötrafik till

Skandinavien, vilket i sin tur bygger på fungerande förbindelser till Europa över Atlanten.

Det är den kopplingen mellan Aurora och Defender som ger den större bilden i vilken vi ska betrakta årets Försvarsmaktsövning. Möjligheter och begränsningar i och runt Sverige beror på vad andra kan bidra med. På samma sätt som att vårt bidrag (skydda förbindelser över Östersjön, försvara vårt territorium och stödja våra grannars försvarsansträngningar) stärker allas förmåga – *inte minst* möjligheterna att ta emot amerikansk hjälp.

Märk väl att dessa stora militära övningar bygger på ett scenario där regeringskontinuitet, samhällsviktiga verksamheter och de nämnda försörjningsstråkens funktionalitet är säkerställda – vilket förstås också måste övas.

Sverige måste, tillsammans med andra, kunna stå emot fientligt angrepp över hela den europeiska kontinenten till dess att styrkeförhållanden nått upp till en för oss tillfredsställande nivå.

Vi bör betrakta försvarsmaktsövning Aurora ur det perspektivet.

X